

२०७२ कार्तिक ७ शनिबार २४-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन
“मीठे बच्चे- यो पुरुषोत्तम संगमयुग कल्याणकारी युग हो, यसमा नै परिवर्तन हुन्छ, तिमी कनिष्ठबाट
उत्तम पुरुष बन्छौ।”

प्रश्न:- यस ज्ञान मार्गमा कुनचाहिँ कुरा सोच्दा वा बोल्दा कहिल्यै पनि उन्नति हुन सक्दैन ?

उत्तर:- ड्रामामा रहेछ भने पुरुषार्थ गरिएला । ड्रामाले गरायो भने गरौंला । यो सोच्ने वा भन्नेको
उन्नति कहिल्यै हुन सक्दैन । यो भन्नु नै गलत हो । तिमी जान्दछौ- अहिले जो हामीले
पुरुषार्थ गरिरहेका छौं, यो पनि ड्रामामा निश्चित छ । पुरुषार्थ गर्नु नै छ ।

गीत:- यह कहानी है दीवे और तूफान की.....

ओम् शान्ति । यो हो कलियुगी मनुष्यहरूको गीत । तर यसको अर्थ उनीहरूले जान्दैनन् । यो तिमीले
जान्दछौ । तिमी हौ अहिले पुरुषोत्तम संगमयुगी । संगमयुगको साथै पुरुषोत्तम पनि लेख्नुपर्छ ।
बच्चाहरूलाई ज्ञानको प्वाइन्ट याद नहुनाको कारण फेरि यस्ता-यस्ता शब्द लेख्न भुल्छन् । यो मुख्य
हो, यसको अर्थ पनि तिमीले नै बुझ्न सक्छौ । पुरुषोत्तम मास पनि हुन्छ । यो फेरि हो पुरुषोत्तम
संगमयुग । यो संगम पनि एक पर्व हो । यो पर्व सबैभन्दा उच्च छ । तिमी जान्दछौ- अहिले हामी
पुरुषोत्तम बनिरहेका छौं । उत्तमभन्दा उत्तम पुरुष । उच्चभन्दा उच्च धनवानभन्दा धनवान नम्बरवन
भनिन्छ, लक्ष्मी-नारायणलाई । शास्त्रहरूमा देखाउँछन्- महाप्रलय भयो । फेरि नम्बरवन श्रीकृष्ण
पीपलको पातमा सागरमा आए । अहिले तिमी के भन्छौ ? नम्बरवन हुन् यी श्रीकृष्ण, जसलाई
श्यामसुन्दर भनिन्छ । देखाउँछन्- औंला चुस्दै आए । बच्चा त गर्भमा नै रहन्छ । त्यसैले पहिले-पहिले
ज्ञानसागरबाट निस्किएका उत्तमभन्दा उत्तम पुरुष श्रीकृष्ण हुन् । ज्ञानसागरबाट स्वर्गको स्थापना हुन्छ ।
उनीहरूमध्ये नम्बरवन पुरुषोत्तम यी श्रीकृष्ण हुन् र यो हो ज्ञानसागर, पानीको होइन । प्रलय पनि
हुँदैन । कोही बच्चाहरू नयाँ-नयाँ आउँदा बाबाले फेरि पुराना प्वाइन्टहरू रिपीट गर्नुपर्छ । सत्ययुग-
त्रेता-द्वापर-कलियुग..... यी ४ युग त छन् । पाँचौं फेरि हो पुरुषोत्तम संगमयुग । यस युगमा मनुष्य
परिवर्तन हुन्छन् । कनिष्ठबाट सर्वोत्तम बन्छन् । जसरी शिवबाबालाई पनि पुरुषोत्तम वा सर्वोत्तम
भनिन्छ नि । उहाँ हुनुहुन्छ नै परम आत्मा, परमात्मा । फेरि पुरुषहरूमा उत्तम हुन् यी लक्ष्मी-नारायण ।
यिनीहरूलाई यस्तो कसले बनायो ? यो तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ । बच्चाहरूलाई पनि समझमा
आएको छ । यस समय हामी पुरुषार्थ गर्छौं, यस्तो बन्नको लागि । पुरुषार्थ कुनै ठूलो छैन । अति सहज
छ । सिक्ने पनि छन्, अबलाहरू, कुब्जाहरू, जसले केही पनि पढे-लेखेका छैनन् । उनीहरूको लागि
कति सहजै सम्झाइन्छ । हेर अहमदाबादमा एक साधु थिए, भन्थे- हामी केही खाने, पिउने गर्दैनौं ।
ठिक छ, कोही सारा आयु के खान-पान गर्दैन फेरि प्राप्ति त केही छैन नि । वृक्षलाई पनि खाना त
मिल्छ नि । तिनलाई मल पानी आदि प्राकृतिक मिल्छ, जसद्वारा वृक्षको वृद्धि हुन्छ । तिनले पनि कुनै
ऋद्धि-सिद्धि पाएका होलान् । यस्ता धेरै छन् जो आगोमा, पानीमा हिँड्छन् । त्यसबाट के फाइदा ?
तिम्रो त यस सहज राजयोगबाट जन्म-जन्मान्तरको फाइदा छ । तिमीलाई जन्म जन्मान्तरको लागि
दुःखीबाट सुखी बनाउनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ! ड्रामा अनुसार म तिमीलाई गहन
कुरा सुनाउँछु ।

जसरी बाबाले सम्झाउनुभएको छ- शिव र शंकरलाई किन मिलाएका हुन् ? शंकरको त यस सृष्टिमा
पार्ट नै छैन । शिवको, ब्रह्माको, विष्णुको पार्ट छ । ब्रह्मा र विष्णुको अलराउन्ड पार्ट छ । शिवबाबाको

२०७२ कार्तिक ७ शनिबार २४-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन

पनि यस समय पार्ट छ, जो आएर ज्ञान दिनुहुन्छ। फेरि निर्वाणधाममा जानुहुन्छ। बच्चाहरूलाई जायदाद दिएर स्वयं वानप्रस्थमा जानुहुन्छ। वानप्रस्थी बन्नु अर्थात् गुरुद्वारा वाणीभन्दा पर जाने पुरुषार्थ गर्नु। तर फर्केर त कोही जान सक्दैन किनकि विकारी भ्रष्टाचारी छन्। विकारबाट जन्म त सबैको हुन्छ। यी लक्ष्मी-नारायण निर्विकारी छन्, उनीहरूको विकारबाट जन्म हुँदैन यसैले श्रेष्ठाचारी कहलाउँछन्। कुमारीहरू पनि निर्विकारी छन्— यसैले उनीहरूका अगाडि टाउको टेक्छन्। बाबाले सम्भाउनुभएको छ— यहाँ शंकरको कुनै पार्ट छैन, बाँकी प्रजापिता ब्रह्मा त अवश्य प्रजाको पिता भए नि। शिवबाबालाई त आत्माहरूको पिता भनिन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ अविनाशी पिता, यी गहन कुरा राम्रोसँग धारण गर्नु छ। जो ठूला-ठूला दार्शनिक हुन्छन्, उनीहरूलाई धेरै टाइटल मिल्छ। श्री श्री १०८ को टाइटल पनि विद्वान्हरूलाई मिल्छ। बनारसका कलेजबाट पास गरेर टाइटल लिएर आउँछन्। बाबाले गुप्ताजीलाई यसैले बनारस पठाउनुभएको थियो— गएर उनीहरूलाई सम्भाऊ, बाबाको पनि टाइटल आफूमाथि राखेर बसेका छन्। बाबालाई श्री श्री १०८ जगद्गुरु भनिन्छ। माला नै १०८ को हुन्छ। ८ रत्नको गायन छ। उनीहरू पास विद् अनर हुन्छन् उनीहरूलाई जप्छन्। फेरि उनीहरूभन्दा कम १०८ को पूजा गर्छन्। यज्ञ जब रद्दछन् भने कसैले १००० वटा शालिग्राम बनाउँछन्, कसैले १० हजार, कसैले ५० हजार, कसैले लाख पनि बनाउँछन्। माटोको बनाएर फेरि यज्ञ रद्दछन्। जति-जति सेठ राम्राभन्दा राम्रा हुन्छन्, ठूला सेठ छन् भने लाख बनाउँछन्। बाबाले सम्भाउनुभएको छ माला त ठूलो छ नि— १६१०८ को माला बनाउँछन्। यो तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले बसेर सम्भाउनुहुन्छ। तिमी सबै विश्वको सेवा गरिरहेका छौ बाबासँग। बाबाको पूजा हुन्छ भने बच्चाहरूको पनि पूजा हुनुपर्छ, यो जान्दैनन्— रुद्र पूजा किन हुन्छ। बच्चाहरू त सबै शिवबाबाका हुन्। यस समय सृष्टिको कति जनसंख्या छ यसमा सबै आत्माहरू शिवबाबाका बच्चाहरू ठहरिए नि। तर सहयोगी सबै हुँदैनन्। यस समय तिमी जति याद गर्छौ त्यति उच्च बन्छौ। पूजन लायक बन्छौ। यस्तो अरू कसैको तागत छैन जसले यो कुरा सम्भाओस् यसैले भनिदिन्छन् ईश्वरको अन्त्य कसैले जान्दैन। बाबाले नै आएर सम्भाउनुहुन्छ, बाबालाई ज्ञानको सागर भनिन्छ त्यसैले अवश्य ज्ञान दिनुहुन्छ नि। प्रेरणाको त कुरा हुँदैन। भगवान्ले कुनै प्रेरणाद्वारा सम्भाउनुहुन्छ र! तिमी जान्दछौ— उहाँसँग सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान छ। त्यो फेरि तिमी बच्चाहरूलाई सुनाउनुहुन्छ। यो त निश्चय छ— निश्चय हुँदा-हुँदै पनि फेरि बाबालाई भुल्छन्। बाबाको याद, यो हो पढाइको सार। यादको यात्राद्वारा कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्न मेहनत लाग्छ, यसमा नै मायाको विघ्न आउँछ। पढाइमा यति विघ्न आउँदैन। अब शंकरको लागि भन्छन्— शंकरले आँखा खोले भने विनाश हुन्छ, यो भन्नु पनि ठीक छैन। बाबा भन्नुहुन्छ— न मैले विनाश गराउँछु, न उनले गर्छन्, यो गलत हो। देवताहरूले कहाँ पाप गर्छन् र! अहिले शिवबाबाले यो कुरा सम्भाउनुहुन्छ। आत्माको यो शरीर हो रथ। हरेक आत्माको आफ्नो रथमा सवारी छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म यसको लोन लिन्छु, यसैले मेरो दिव्य अलौकिक जन्म भनिन्छ। अहिले तिम्रो बुद्धिमा ८४ को चक्र छ। जान्दछौ— अहिले हामी घर जान्छौं, फेरि स्वर्गमा आउँछौं। बाबा धेरै सहज गरेर सम्भाउनुहुन्छ, यसमा हर्टफेल हुनु छैन। भन्छन्— बाबा हामी पढे-लेखेका छैनौं। मुखबाट केही निस्कँदैन। तर यस्तो त हुँदैन। मुख त अवश्य चल्ले। खाना खान्छौ मुख चल्ले नि। वाणी ननिस्कियोस्, यो त हुन सक्दैन। बाबाले धेरै सहज सम्भाउनुभएको छ। कोही मौनमा रहन्छन् भने पनि माथि इसारा दिनु छ— उहाँलाई याद गर। दुःख-

२०७२ कार्तिक ७ शनिबार २४-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन
 हर्ता सुख-कर्ता उहाँ एकै दाता हुनुहुन्छ । भक्तिमार्गमा पनि दाता हुनुहुन्छ भने यस समयमा पनि दाता हुनुहुन्छ फेरि वानप्रस्थमा त छ नै शान्ति । बच्चाहरू पनि शान्तिधाममा रहन्छन् । पार्ट निश्चित छ, जो कर्ममा आउँछ । अहिले हाम्रो पार्ट हो— विश्वलाई नयाँ बनाउने । उहाँको नाम बडो राम्रो छ— हेभनली गड फादर । बाबा रचयिता हुनुहुन्छ स्वर्गको । बाबाले नर्क कहाँ रचनुहुन्छ ! पुरानो दुनियाँ कसैले रच्छन् र ! भवन हमेसा नयाँ बनाइन्छ । शिवबाबाले नयाँ दुनियाँ रचनुहुन्छ ब्रह्माद्वारा । यिनलाई पार्ट मिलेको छ— यहाँ पुरानो दुनियाँमा जति पनि मनुष्य छन्, सबैले एक अर्कालाई दुःख दिइरहन्छन् ।
 तिमी जान्दछौ— हामी शिवबाबाका सन्तान हौं । फेरि शरीरधारी प्रजापिता ब्रह्माका बच्चा भए मुख वंशावली । हामीलाई ज्ञान सुनाउने हुनुहुन्छ शिवबाबा रचयिता, जसले आफ्नो रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान सुनाउनुहुन्छ । तिम्रो लक्ष्य-उद्देश्य हो नै यस्तो बन्नु । मनुष्यहरू हेर कति खर्च गरेर मार्बल आदिका मूर्तिहरू बनाउँछन् । यो हो ईश्वरीय विश्व विद्यालय, वर्ल्ड युनिवर्सिटी । सारा विश्वलाई परिवर्तन गरिन्छ । उनीहरूका जति पनि आचरण छन् सबै आसुरी । आदि-मध्य-अन्त्य दुःख दिने हुन् । यो हो ईश्वरीय विश्व विद्यालय । ईश्वरीय विश्व विद्यालय एउटै छ, जो ईश्वर आएर खोल्नुहुन्छ, जसद्वारा सारा विश्वको कल्याण हुन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई अब सही र गलतको समझ मिल्छ अरू कोही मनुष्य छैनन् जसले बुझ्छन् । सही र गलतलाई बुझाउने एउटै राइटियस हुनुहुन्छ, जसलाई सत्य भनिन्छ । बाबाले नै आएर हरेकलाई राइटियस बनाउनुहुन्छ । राइटियस बनेपछि फेरि मुक्तिमा गएर जीवनमुक्तिमा आउँछन् । ड्रामालाई पनि तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ । आदिबाट लिएर अन्त्यसम्म पार्ट खेलन नम्बरवार आउँछौ । यो खेल चलि नै रहन्छ । ड्रामा सुट हुँदै जान्छ । यो सदा नयाँ हुन्छ । यो ड्रामा कहिल्यै पुरानो हुँदैन, अरू सबै नाटक आदि विनाश भएर जान्छन् । यो बेहदको अविनाशी ड्रामा हो । यसमा सबै अविनाशी पार्टधारी छन् । अविनाशी खेल वा मण्डप हेर कति ठूलो छ । बाबा आएर पुरानो सृष्टिलाई फेरि नयाँ बनाउनुहुन्छ । त्यो सबै तिमीलाई साक्षात्कार हुन्छ । जति समीप आउँछौ फेरि तिमीलाई खुशी हुन्छ । साक्षात्कार गर्नेछौ । भन्नेछौ अब पार्ट पूरा भयो । ड्रामा फेरि रिपीट हुनु छ । फेरि नयाँ सुरुवातबाट पार्ट खेल्छौ, जो कल्प पहिले खेलेका छौ । यसमा अलिकति पनि फरक पर्न सक्दैन यसैले जति हुनसक्छ तिमी बच्चाहरूले उच्च पद पाउनुपर्छ । पुरुषार्थ गर्नु छ, अलमलिनु छैन । ड्रामाले जे गराउनु छ त्यो गराउँछ— यो भन्नु पनि गलत हो । हामीले त पुरुषार्थ गर्नु नै छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) पढाइको सार बुद्धिमा राखेर यादको यात्राद्वारा कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्नु छ । उच्च, पूजनीय बन्नको लागि बाबाको पूरा-पूरा सहयोगी बन्नु छ ।
- २) सत्य बाबाद्वारा सही गलतको जुन समझ मिलेको छ, त्यसद्वारा सत्य बनेर जीवन बन्धनबाट छुट्नु छ । मुक्ति र जीवनमुक्तिको वर्सा लिनु छ ।

२०७२ कार्तिक ७ शनिबार २४-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन

वरदान:- त्याग, तपस्या र सेवा भावको विधिद्वारा सदा सफलता स्वरूप भव

त्याग र तपस्या नै सफलताको आधार हो। त्यागको भावना भएकाहरू नै सच्चा सेवाधारी बन्न सक्छन्। त्यागबाट नै स्वयं र अन्यको भाग्य बन्छ। दृढ संकल्प गर्नु— यही तपस्या हो। तपस्या र सेवा भावबाट अनेक हदका भावहरू समाप्त हुन्छन्। संगठन शक्तिशाली बन्छ। एउटाले भन्यो अर्कोले गन्यो, कहिल्यै पनि तँ म, मेरो तेरो नआओस् अनि सफलता स्वरूप, निर्विघ्न बन्छौ।

स्लोगन:- संकल्पद्वारा पनि कसैलाई दुःख नदिनु— यही सम्पूर्ण अहिंसा हो।